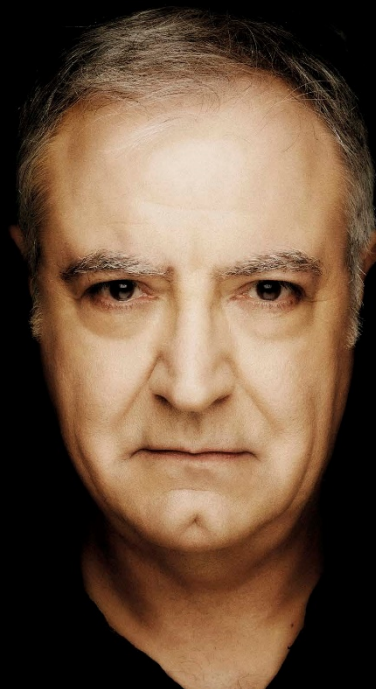

Emma Vilarasau

Jordi Bosch

INFÀMIA

de Pere Riera

Francesc Ferrer

Mar Ulldemolins

PATROCINA

AMB EL SUPORT DE

Què? Infàmia

Qui? Emma Vilarasau, Jordi Bosch, Mar Ulldemolins i Francesc Ferrer

Infàmia neix d'un encàrrec de La Villarroel i de la seva directora artística Tania Brenlle al dramaturg Pere Riera, qui en aquesta ocasió també exerceix de director. És un text de nova creació pensat especialment per a la Sala de l'Eixample.

Són quatre els actors que donen vida als protagonistes d'*Infàmia*. L'Emma Vilarasau i el Jordi Bosch interpreten a dos actors veterans; la Mar Ulldemolins i el Francesc Ferrer a dos joves aspirants que estan lluitant per fer-se un lloc en el complicat món del teatre.

Infàmia parla dels alts i baixos dels actors, de les marques que deixa la vida i de com les experiències personals influeixen en la vida professional.

Pere Riera torna a treballar amb l'Emma Vilarasau després de l'èxit aconseguit amb *Barcelona*, muntatge que va guanyar el Premi Max a millor autoria de Riera i millor actriu (Vilarasau).

Text del director

Diàriament cal prendre decisions. Des de les més quotidianes i aparentment intrascendents, fins a les que poden determinar el curs d'una vida. Algunes poden provocar autèntic vertigen o ser extraordinàriament estimulants; però n'hi ha una que indiscutiblement ens marca de manera gairebé definitiva: la tria d'una professió; la voluntat de seguir una vocació, un instint que sovint no saps on neix, però que t'arrossega a ser allò que vols ser.

Quan encara som força joves, se'ns demana de fer la tria d'un camí que probablement determinarà la major part de la nostra vida, i ens farà ser, a ulls dels que ens envolten, aquell o aquella que –per damunt de tot-, desenvolupa un determinat ofici: en Jaume és metge, la Júlia és mestra, en Jofre és registrador de la propietat... Però si algú vol saber com són, què senten, si són feliços o poc empàtics, haurà de traspasar l'esfera professional, i penetrar en la seva intimitat. Perquè els metges no són per naturalesa de cap manera especial, oi? O sí? I els mestres? I els registradors de la propietat...?

I els actors i les actrius? Com són? Què fa que un jove que encara no sap qui és ni en quina mena de persona es convertirà, decideixi un bon dia dedicar la seva vida professional a fer i/o ser “d'altres”? La providència? La vanitat? La voluntat de servei? La inconsciència? No ho sé. No sé com són els intèrprets; no sé si hi ha “una” manera de “ser” actor o actriu. I com que no ho sé, no deixo de preguntar-m'ho des que treballo en aquest gremi.

Sempre he pensat que són “persones especials”; però quan els he conegut fora dels escenaris i de les sales d'assaig, m'he adonat que –com no podia ser d'altra manera-, són tan normals o tan excèntrics com ho pot arribar a ser un cirurgià, un professor d'autoescola o una secretària d'ajuntament. En definitiva, que són tan volubles com el comú dels mortals.

A *Infàmia* m'he fet moltes d'aquestes preguntes, i finalment he decidit que no tenia clara cap resposta. Però, tal com fan elles i ells, no he volgut deixar de jugar; de jugar amb els actors i les actrius. Perquè això sí que ho tenen: són juganers de mena, i cadascun d'ells té un punt de vista molt diferent sobre la seva vocació, sobre la seva tria, sobre la voluntat que els va moure i encara els mou a pujar dalt l'escenari cada nit, i llançar-se al buit de la ficció, esperant trobar una xarxa acollidora i ben real en braços dels espectadors.

Els espectadors; una gernació d'individus desconeguts, en favor dels quals els intèrprets fan el que fan, amb la voluntat d'emocionar-los, divertir-los, entretenir-los, mostrar-los punts de vista insòlits sobre el món on viuen, o simplement traslladar-los a d'altres mons i evadir-los de la crua realitat. Però, en què consisteix l'ofici d'espectador? Una altra pregunta important. Tot i que aquesta potser l'haureu de respondre vosaltres mateixos...

I és per això que he volgut jugar amb els actors i les actrius: per veure de prop com els espectadors us involucreu –o no-, en el joc de la mentida. Perquè necessàriament també em pregunto sovint en què consisteix el vostre “ofici”: per què hi ha gent disposada a deixar-se enganyar pel preu d'una entrada? Per què?

Infàmia és un joc de miralls, d'esferes, de punts de vista. I és també la història d'una decisió presa per una dona convençuda que sap el que no vol. Una dona que passa per damunt de tot i de tothom, per tal que ningú no li passi per sobre. Una actriu que haurà de fer front a una decisió definitiva, però potser no del tot irreversible.

Coneixerem l'Eva Dolç (Emma Vilarasau), una dona a qui li ha caigut un tros de món al damunt, i està lesionada. I veurem com les ferides que ha patit per la caiguda fereixen també dos individus tendres, que encara no són del tot conscients del camí que han pres: la Sara (Mar Ulldemolins) i l'Aleix (Francesc Ferrer), dos actors que semblen condemnats a patir l'emergència de ser perpètuament "emergents".

I enmig d'un combat ferotge que farà entrar en crisi les vocacions de tots tres, apareixerà en Toni (Jordi Boixaderas), un mefistofèlic astut, que els posarà a tots tres en solfa; que remourà tots els fonaments i aclarirà tots els dubtes, perquè els altres acabin entenent d'una vegada per totes, de què va en realitat aquest ofici. L'ofici d'actor; l'ofici d'actriu. L'ofici d'enganyar-nos a tots, pel preu d'una entrada.

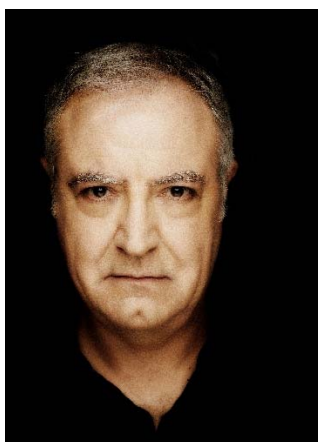
Pere Riera

Els actors parlen dels seus personatges

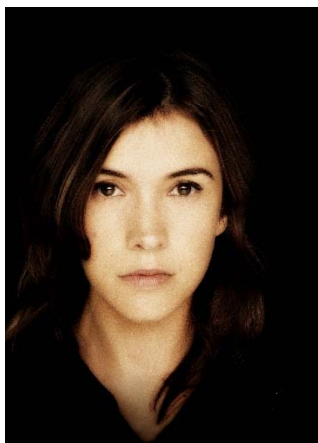
Emma Vilarasau és l'Eva Dolç

De l'Eva Dolç només podem dir que és una reconeguda i veterana actriu que abandona la seva professió. La resta ho hauran de descobrir els espectadors.

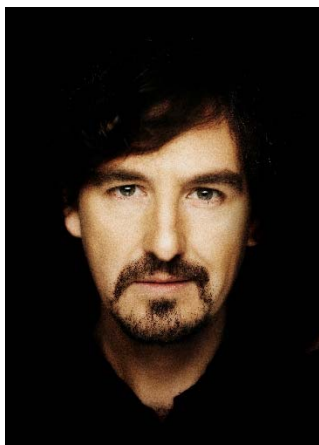
Jordi Bosch és el Toni

Té una necessitat compulsiva de representar papers. Una vegada el seu terapeuta li va dir: "Vostè s'ha fet actor perquè a la vida real no sap qui és. De fet potser no és ningú".

Mar Ulldemolins és la Sara

Una actriu que està al límit: ja fa anys que s'hi dedica, però no acaba de trobar el seu lloc i les coses no són com ella havia imaginat. Ni al teatre, ni a la vida. Ho deixarà o ho seguirà intentant?

Francesc Ferrer és l'Aleix

L'Aleix és un actor que "va" d'actor. Li agrada tot el que rodeja aquest ofici, tota la parafarnàlia, però no s'ha plantejat què significa o què comporta "ser" actor. Utilitza la ironia i la frivolitat per amagar el que no li agrada d'ell. No es permet mostrar inseguretat ni vulnerabilitat. No vol responsabilitats més enllà de l'èxit efímer de la immediatesa.

Fitxa tècnica

Autor i director Pere Riera

Intèrprets

Emma Vilarasau

Jordi Bosch

Mar Ulldemolins

Francesc Ferrer

Escenografia Sebastià Brosa

Il·luminació Albert Faura

Vestuari Berta Riera

Espai sonor Jordi Bonet

Caracterització: Toni Santos

Ajudant de direcció Ota Vallès

Ajudant d'escenografia: Macarena Palacios

Direcció de producció Amparo Martínez

Cap de producció Maite Pijuan

Producció executiva Maria Basora

Responsable tècnic: Txema Orriols

Regidor/sastre: Hector Morris

Cap tècnic del teatre Jaume Freixa

Construcció escenografia Xarli Hernández

Prensa Marta Ferrà i Anna Casasayas

Màrqueting i comunicació Publispec

Reportatge fotogràfic David Ruano

Disseny Gràfic Santi&Kco

És una producció de La Villarroel

Primera representació a La Villarroel el 16 de gener de 2016

Col·laboradors de l'espectacle:

Cottet/ Misako/Vialis

Durada de l'espectacle: 1 h 35 min

Curriculum

Pere Riera – autor i director

Director de teatre català, llicenciat en Dramatúrgia i Direcció teatral per l'Institut del Teatre i en Història de l'art per la UB. Màster oficial en Estudis teatrals. És professor de teoria i literatura dramàtica i de dramatúrgia a l'Institut del Teatre, i d'escriptura teatral a l'Obrador de la Sala Beckett. Compagina la tasca docent amb l'escriptura dramàtica i de guions televisius.

Autor resident de la cinquena edició del Projecte T6 del TNC, on va escriure i dirigir *Lluny de Nuuk* (2010), Premi Crítica Serra d'Or. La seva obra més coneguda i premiada és *Barcelona* (TNC i Teatre Goya, 2013), nominada a cinc categories als premis Max i guardonada amb dos premis a millor actriu per a Emma Vilarasau i millor text. També va rebre 3 premis Butaca. Són obres seves *Desclassificats* (La Villarroel, 2011), nominat als premis Max al Millor autor en català, de la qual també ha escrit l'adaptació televisiva per a TV3; *Casa Calores* (Sala Beckett, 2007); *El factor Luxemburg* (Teatre Lliure, 2007), a més del manual d'arts escèniques *Fem teatre* (edicions La Galera). Va participar en el Primer Torneig de Dramatúrgia Catalana al Temporada Alta 2011 amb Red Pontiac. Ha fet dramatúrgies per a diversos espectacles: *Rei i senyor*, de Josep Pous i Pagès (TNC Sala Petita, 2012); *Ròmul El Gran*, de F. Dürrenmatt (TNC Sala Petita, 2005); *La controversia de Valladolid*, de J. C. Carrière; *La bella Galatea*, de F. Von Suppé, *El doctor Miracle*, de G. Bizet i *Baal*, de B. Brecht.

Emma Vilarasau – actriu

És una de les actrius més reconegudes de l'escena catalana, també molt requerida a la televisió i el cinema. Va ser candidata al Goya a Millor actriu el 2005 i el premi a Millor actriu del WorldFest-Houston International Film Festival de 2013 per la pel·lícula *Desclassificats* (2012), basada en l'obra teatral de Pere Riera.

Entre d'altres guardons a la seva trajectòria teatral, cal destacar el Premi Max 2014 a la millor actriu de teatre i el Premi Butaca 2013 per l'obra *Barcelona* (2013); el Premi Teatre BCN 2004-2005 a la millor actriu per l'obra *Les tres germanes* (2005); el premi Els millors de la Ciutat de Tarragona 2003 a la millor interpretació femenina per *L'Habitació del nen* (2003); i el Premi de la crítica teatral de Barcelona 1998-99 per l'obra *Criptograma* (1999).

Va debutar als escenaris l'any 1982, al Teatre Lliure amb *Mort, dimoni i carn*, de Maria Aurèlia Capmany, dirigida per Carme Portaceli. Al Lliure va treballar durant un llarg període sota les ordres de Fabià Puigserver, Lluís Pasqual, Pere Planella, Carme Portaceli i Xicu Masó. El 1990 es posa per primer cop sota la direcció de Sergi Belbel a *Tàlem* (1990) (Teatre Romea). Posteriorment repetirà a les seves ordres a *El criptograma* de David Mamet (TNC Sala petita, 1999); *L'habitació del nen*, de Josep Mª Benet i Jornet (Teatre Lliure, 2003); *Agost* (TNC, 2010-2011); *Els dies feliços*, de Samuel Beckett (Teatre Lliure, 2014); i *Fedra* (Teatre Romea, 2015). També destaquen les seves interpretacions a les ordres d'Ariel Garcia Valdés a *Les tres germanes* (TNC Sala Gran, 2005); de Manel Dueso a *Un tramvia anomenat desig* (Teatre Romea, 2000); de Lluís Homar a *El barret de cascavells* (Teatre Lliure, 1994); de Josep Maria Mestres a *La infanticida* (Teatre Romea, 2009); *Un matrimoni de Boston* (Teatre Lliure, 2005); de Pere Riera a *Barcelona* (TNC, 2013) i *Desclassificats* (La Villarroel, 2011); i de Daniel Veronese a *Qui té por de Virginia Woolf?* (Teatre Romea, 2011).

Jordi Bosch – actor

Actor que ha interpretat *L'ànec salvatge* de Henrik Ibsen, amb direcció de Julio Manrique (Teatre Lliure, 2017); *Silencis* de Toni Cabré, amb direcció d'Emma Vilarasau i Jordi Bosch (Teatre Monumental i La Villarroel, 2016); *A teatro con Eduardo* d'Eduardo de Filippo, amb versió i direcció de Lluís Pasqual (Teatre Lliure, 2016); *Caiguts del cel* de Sébastien Thiéry amb traducció i versió de Sergi Belbel (Teatre Condal, 2015); *El rei Lear* de W. Shakespeare amb direcció de Lluís Pasqual (2015); *El crèdit* de Jordi Galceran amb direcció de Sergi Belbel (La Villarroel, 2013–2014); *Blackbird* de David Harrower amb direcció de Lluís Pasqual (2013); *Els feréstecs* de Goldoni amb direcció de Lluís Pasqual (2013); *Tots fem comèdia* de Joaquim Oristrell (2013); *La Bête* de David Hirson amb direcció de Sergi Belbel (2012); *Quitt*, de Peter Handke amb direcció de Lluís Pasqual (2012); *Els jugadors*, de Pau Miró (2011); *Candide* de Leonard Bernstein amb direcció de Paco Mir (2011); *El misantrop*, de Molière amb direcció de Georges Lavaudant (2011); *Celebració* de Harold Pinter amb direcció de Lluís Pasqual (2010); *Garrick* del Tricicle (2009); *Monty Python's Spamalot*, d'Eric Idle dirigit pel Tricicle (2008); *Un roure*, de Tim Crouch amb direcció de Roser Batalla (2007); *La nit just abans dels boscos*, de Bernard-Marie Koltès amb direcció d'Àlex Rigola (2006); *Adreça desconeguda*, de Katherine Kressmann Taylor amb direcció de Fernando Bernués (2006); *Fi de partida*, de Samuel Beckett dirigit per Rosa Novell (2005); *Fuente Ovejuna* de Lope de Vega dirigit per Ramon Simó (2005); *Greus qüestions*, d'Eduardo Mendoza dirigit per Rosa Novell (2004); *Primera plana*, de Ben Hecht i Charles McArthur dirigit per Sergi Belbel (2003); *Dissabte, diumenge i dilluns*, d'Eduardo de Filippo amb direcció de Sergi Belbel (2002); *Novecento, el pianista de l'oceà*, d'Alessandro Baricco dirigit per Fernando Bernués (2001); *L'hort dels cirerers*, d'Anton Txèkhov dirigit per Lluís Pasqual (2000); *Morir*, de Sergi Belbel (1998); *Lear o el somni d'una actriu*, de William Shakespeare (1996); *Arsènic i puntes de coixí*, de Joseph Kesselring dirigit per Anna Lizaran (1995); *Las bodas de Fígaro*, de Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais dirigit per Fabià Puigserver (1994); *Roberto Zucco*, de Bernard-Marie Koltès dirigit per Lluís Pasqual (1993); *El parc*, de Botho Strauss dirigit per Carme Portaceli (1992); *Història d'un soldat*, de Charles Ferdinand Ramuz dirigit per Lluís Homar i Josep Pons (1991); *Els gegants de la muntanya*, de Luigi Pirandello amb direcció de Xicu Masó (1990); *Les noces de Fígaro*, de Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais dirigit per Fabià Puigserver (1989), entre d'altres.

Mar Ulldemolins - actriu

És una actriu de televisió, teatre i cinema. Es va graduar al Col·legi de Teatre de Barcelona l'any 2002 i ha realitzat cursos d'Interpretació a càrrec de Javier Daulte (2003). També ha realitzat estudis de piano i llenguatge musical.

Va guanyar el Premi Butaca 2014 a la Millor actriu de repartiment per *El juego del amor y del azar* (2014). Coneguda per les seves aparicions televisives com *El Ministerio del tiempo* (2014-2015), *Hospital Central* (2011), *Gran Nord* (2011), *Sagrada Família* (2011) i *Ventdelplà* (2005-2009).

Dels seus darrers treballs en teatre, destaquen obres com *Les noces de Figaro* amb direcció de Lluís Homar (Teatre Lliure, 2016), *Inframón* amb direcció de Juan Carlos Martel (Teatre Lliure de Gràcia, 2016), *Victòria* amb direcció de Pau Miró (TNC, 2016), *Marits i Mullers* amb direcció d'Àlex Rígola (La Villarroel, 2015-2016), *Penso en Yu* amb direcció d'Imma Colomer (Sala Beckett, 2015), *Incerta Glòria* amb direcció d'Àlex Rigola (TNC, 2015), *L'art de la comèdia* amb direcció de Lluís Homar (TNC, 2015), *El juego del amor y del azar* amb direcció de José Mª Flotats (CDN, 2014), *La duda* amb direcció de Silvia Munt (Teatre Poliorama, 2013), *Cock* amb direcció de Marta Angelat (Club Capitol, 2012), *20 de Novembre* amb direcció de Moisés Maicas (Sala Atrium, 2012), *L'arquitecte* amb direcció de Julio Manrique (Teatre Lliure, 2011), *Londres (Paret Marina. T5)* amb direcció de Marta Angelat (Sala Beckett, 2010-2011), *Electra* amb direcció d'Oriol Broggi (TNC, 2010), *La Ilíada* amb direcció de Tom Bentley (Grec Festival de Barcelona, 2009) i *European House* amb direcció d'Àlex Rigola (Teatre Lliure, 2008)

Al cinema, ha interpretat *Mil Cretins* dirigida per Ventura Pons, *Las 2 vidas de Andrés Rabadán* dirigida per Ventura Durall i *X'trems* dirigida per Abel Folk.

Francesc Ferrer - actor

És un actor de televisió, teatre i cinema. Ha realitzat estudis d'Interpretació al Centre d'Estudis de Veu i Interpretació Eòlia, i ha fet Interpretació a l'Estudi de Manuel Lillo.

També ha realitzat intensius d'Interpretació amb Javier Daulte, Carlota Subirós, Aïxa Guerra, Sílvia Quer, Ferran Madico i Jordi Boixaderes.

En teatre ha interpretat textos de Matías del Federico, Pere Riera, Ferran Joanmiquel, Serafí Pitarra, Jordi Casanovas, Jacques Cazotte o Fiodor Dostoievski. Ha treballat amb directors com Jordi Prat i Coll, Carles Mallol, Cristina Clemente, Sergi Belbel, Pablo Ley o Ferran Madico. Destaquen les seves actuacions a *Sota Teràpia* (Teatre Borràs, 2016); *Infàmia* (La Villarroel, 2015); *BLAU* (Sala Beckett, 2015); *I LOVE TV* (Teatre Capitol, 2013); *Georges Kaplan* (Sala Beckett, 2013); *Assassinat a Viladecans* (Auditori de Viladecans, 2013); *Oxigen* (Teatre Gaudí, 2012); *Menys emergències* (Teatre Gaudí, 2011); *La festa* (Temporada Alta, 2009); *El diable enamorat* (Versus Teatre, 2007); i *Crim i càstig* (Versus Teatre, 2005), entre d'altres.

Ha estat ajudant de direcció de l'obra *Una Còpia*, de Caryl Churchill (Teatre Lliure, 2007) i també a *Hybris. La fi d'Atenes*, de Jordi Prat (Eòlia, 2006). També va ser presentador de la VII Nit Solidària d'Eòlia *Sonrisas de Bombay* (Teatre Victòria de Barcelona, 2007).

Al cinema l'hem pogut veure a *El rei borni*, *Trash*, *Refúgiate en mí*, *Jo, el desconegut* i *Señoras, el corto*. I a la televisió a: *El Crac*, *Merlí*, *39 +1*, *Kubala*, *El cor de la ciutat* o a *Paraules al vent*. Ha participat també a *Salvados* i ha fet de presentador a *Què està passant*.

DISTRIBUCIÓN

Tel. 93.309.75.38

www.focus.es

Sergi Calleja

scalleja@focus.es

Noemí Díaz

ndiaz@focus.es